

Sygn. akt III CSK 463/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. B. i J. B.
przeciwko L. B., A. S. i Z. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej A. S.
od wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W sprawie nie występuje przesłanka pozwalająca na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że skarżąca powołała się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Oczywista zasadność skargi, jak wyjaśniono w orzecznictwie, to stan sprawy wskazujący, że zaskarżone orzeczenie zapadło z rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym już tylko przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi, więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Nie ma podstaw do przyjęcia, że taka sytuacja miała miejsce w sprawie niniejszej.

Pozorność czynności prawnej jest okolicznością faktyczną wymagającą ustalenia przez sąd rozstrzygający sprawę a więc albo sprawę o ustalenie nieważności (z tej przyczyny) oznaczonej czynności prawnej albo sprawę, w której merytoryczne rozstrzygnięcie wymaga ustalenia, jako jego przesłanki, nieważności czynności prawnej. Zarzut nieważności umowy przenoszącej własność, z powodu pozorności, mógł być podniesiony w procesie o eksmisję, co nie nastąpiło. Powoływanie się w chwili obecnej na treść wyroku karnego skazującego (art. 11 k.p.c.) wydanego w sprawie II K [...] o tyle nie może odnieść skutku, że w czynie przypisanym tym wyrokiem tak skarżącej jak i powodom (skazanym za czyn z art. 286 § 1 w związku z art. 294 § 1 i art. 270 § 1 i art. 297 § 1 k.k.) stwierdzenie pozorności związane z umową przedwstępną, natomiast treść tego wyroku nie uzasadnia przyjęcia, że czynność prawna przeniesienia własności była również

pozorna skoro wskazuje się tamże, że małż. B. nie mieli możliwości finansowych, aby dokonać zakupu nieruchomości. Przeniesienie własności nieruchomości nie musi przybrać formy sprzedaży. Sąd Okręgowy wskazał na wynikające z tej umowy wzajemne prawa i obowiązki stron prowadzące do wniosku, że nie chodziło o sprzedaż ale o przeniesienie własności, które stanowiło zabezpieczenie spłaty kredytu zaciągniętego przez powodów dla skarżącej. Rozważania co do znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy rzeczywistego charakteru tej umowy uznać należy jednak za bezprzedmiotowe, ponieważ skarga kasacyjna w podstawach do tego aspektu sprawy nie odnosi się, Sąd Najwyższy zaś jest związany wskazanymi przez stronę podstawami kasacyjnymi.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. Z tych też przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³ §1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).